

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

07 octombrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecători

Covalenco Elena

Bejenaru Iurie

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Cojocari Ion în numele inculpatului Damaschin Serghei, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 15 aprilie 2015, în cauza penală privindu-l pe

Damaschin Serghei Mihail, născut la 16 februarie 1980, originar și domiciliat mun. Bălți str. Decebal 12/24

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 26.11.2012-26.03.2013
2. instanța de apel: 22.04.2013-23.10.2013
08.07.2014-15.04.2015
3. instanța de recurs: 21.01.2014 – 01.04.2014
07.07.2015-07.10.2015

CONSTATĂ:

1. Prin sentința judecătorei Bălți din 26 martie 2013, Damaschin Serghei Mihail a fost achitat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (l) Cod penal, din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

2. Pentru a se pronunța prima instanța a constatat, că Damaschin S., este învinuit de organul de urmărire penală în faptul, că la data de 29 septembrie 2012, ora 01:00, deplasându-se cu automobilul de model "Dacia Logan", cu n/î BL DK 242, pe str. N. Testimițeanu, mun. Bălți, în apropierea de Departamentul de carabinieri, prestând servicii de taxi, a fost stopat de colaboratorul poliției rutiere, sergent major, Rusu M. În rezultatul verificării actelor s-a constatat, că Damaschin S. prestează servicii de transportare a persoanelor în lipsa certificatului de pregătire profesională. Reieșind din aceste circumstanțe, a avut loc o încălcare contravențională, prevăzută de art. 197 alin.(4) Cod contravențional. În scopul omiterii procedurii de întocmire a procesului-verbal cu privire la contravenție, Damaschin S., aflându-se în automobilul de serviciu „Dacia Logan”, cu n/î MAI 2013, a transmis persoanei cu funcție de răspundere - colaboratorului poliției rutiere sergent major Rusu M. o sumă de bani în mărime de 300 lei.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, respectivele acțiuni au fost încadrate de către organul de urmărire penală în baza de art. 325 alin. (1) Cod penal, *coruperea activă*, adică *promisiunea, oferirea sau darea, personal sau prin mijlocitor, unei persoane publice sau unei persoane publice străine de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin, pentru aceasta sau pentru o altă persoană, pentru a îndeplini sau nu ori pentru a întârzia sau a grăbi îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia*

3. Procurorul, Gagiu L., a contestat cu apel sentința, prin care a solicitat casarea acesteia cu emiterea unei noi hotărâri, prin care Damaschin S. să fie recunoscut culpabil de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) Cod penal cu aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, cu amendă în mărime de 1.000 unități convenționale. În baza art. 90 Cod penal a-i suspenda executarea pedepsei cu închisoare pe un termen de 2 ani, iar corpurile delictelor - bani în valoare de 300 lei, de a-i transmite în folosul statului.

În motivarea apelului a fost invocat, că sentința de achitare în privința lui Damaschin S., este neîntemeiată și ilegală, deoarece instanța de fond unilateral a apreciat probele, ajungând la concluzia grșită, că acuzațiile, aduse lui Damaschin S., nu sunt justificate având în vedere, că semnul calificativ, indicat în ordonanța de punere sub învinuire și rechizitoriu, nu coincide cu semnul calificativ al infracțiunii, prevăzute de art. 325 alin. (1) Cod penal.

Apelantul atrage atenția la faptul, că în cazul în care inculpatul nu presta servicii de maxi-taxi, precum indică în declarațiile sale, nu era necesară punerea în funcțiune a dispozitivului de semnalare distinctivă a transportului de pasageri, circumstanță ignorată de către judecată la examinarea fondului cauzei. Totodată, menționează și faptul, că deși Rusu M. nu avea calitate procesuală de agent constatat, nu poate fi supus la îndoială dreptul ultimului de a verifica și constata încălcările normelor, cuprinse în Regulamentul circulației rutiere, iar în scopul întocmirii procesului-verbal cu privire la contravenție, a sesiza colaboratorii SPR - agenți constatați.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 23 octombrie 2013 a fost respins ce nefondat apelul declarat cu menținerea sentinței.

Instanța de apel a considerat, că prima instanță corect a concluzionat, neconstatarea existenței faptei infracțiunii. Totodată, instanța de apel a menționat că apelul procurorului este pur declarativ, fiind criticată sentința, fără a face trimitere la careva temeieri concrete de ilegalitate a acesteia și fără a fi aduse careva probe, ce ar arăta la vinovăția lui Damaschin S. în săvârșirea infracțiunii.

În opinia instanței de apel, faptul că Damaschin S. la momentul stopării nu presta servicii de taxi, iar Rusu M. nu este persoana cu funcție de răspundere, astfel nefiind în drept de a întocmi proces-verbal cu privire la contravenție. Mai mult ca atât din declarațiile martorului Deleu Rodica, proprietara automobilului și a firmei de taxi „Pilot Taxi”, rezultă că automobilul în acea zi avea defecte și a fost scos de pe linie neavând foaie de parcurs.

5. Procurorul, Formusatii A., în temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală a contestat cu recurs decizia instanței de apel, solicitând casarea acesteia cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel motivând, că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul acuzatorului de stat, decizia atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

6. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 01 aprilie 2014, a fost admis recursul procurorului, casată decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți

din 23 octombrie 2013, remisă cauza la rejudecare în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 15 aprilie 2015 a fost admis apelul procurorului, casată sentința, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care Damaschin S. a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 325 alin. (1) Cod penal, stabilindu-i pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani și amendă în mărime de 1.000 unități convenționale, cu privarea dreptului de a exercita activitate legată de transportarea pasagerilor pe un termen de 1 an. În conformitate cu art. 90 Cod penal i-a fost suspendată condițional executarea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de probă de 2 ani.

Instanța de apel și-a motivat soluția, apreciind probele administrate, constatând că prima instanță greșit l-a achitat pe Damschin S., deoarece din conținutul probelor descrise, a fost dovedită vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate de către organul de urmărire penală.

Mai mult, instanța de apel a apreciat, că poziția inculpatului privind transmiterea banilor în contul achitării cheltuielilor de expertiză, având drept scop de a evita răspunderea penală pentru fapta comisă. Totodată, referitor la argumentele apărării privind statutul persoanei față de care a comis actul de corupere fiind indicat în învinuire persoana cu funcții de răspundere contrar normei penale, instanța de apel a considerat-o neîntemeiată, menționând că pe parcursul examinării cauzei penale legislatorul a modificat conținutul normei penale, adică persoana cu funcție de răspundere din noțiunea persoană publică, care nici într-un caz nu duce la decriminalizarea faptei penale comise.

8. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către, avocatul Cojocari Ion în numele inculpatului, care solicită casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei, invocând temei pentru declararea recursului prevăzut în art. 427 alin. (1) pct. 6), 10), 12) Cod de procedură penală, criticând-o ca nelegală și netemeinică.

În dezvoltarea motivelor de recurs, susține că:

- instanța de apel nu sa pronunțat asupra faptului, că mașina stopată de poliție nu avea pasageri;
- instanța de apel nu a dat o apreciere cuvenită declarațiilor martorilor Dumbrăveanu D., Balan B., Banaru V., Strună F.;
- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra probelor care nu au fost examinate de către prima instanță;
- banii achitați de către inculpat erau destinați pentru careva eventuale cheltuieli/

9. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat, solicitând respingerea acestuia ca inadmisibil, deoarece criticile formulate de recurent nu conțin argumentele ilegalității deciziei instanței de apel, precum și în ce constă problema de drept de importanță generală abordată în cauza dată – cerințe stipulate în art. 430 Cod de procedură penală, fapt ce echivalează cu nemotivarea recursului în sensul pct. 6), 10) și 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

10. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.

Din textul recursului declarat se constată că recurentul invocă drept temei art. 427 alin. (1) pct. 6), 10), 12) Cod de procedură penală și anume că, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, și faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

În argumentarea temeiului pentru recurs prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, recurentul a indicat că, instanța de apel în motivarea hotărârii sale nu s-a pronunțat asupra probelor care n-au fost examinate de către prima instanță, nu a dat o apreciere cuvenită declarațiilor martorilor Dumbrăveanu D., Balan B., Banaru V., Strună F., la fel nu s-a pronunțat asupra faptului, că mașina stopată de poliție nu avea pasageri, astfel hotărârea instanței de apel, în opinia apărătorului, nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția.

Instanța de recurs, analizând textul deciziei atacate constată că, temeiul invocat de către recurent și prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, iar hotărârea adoptată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția adoptată. Din textul deciziei atacate se constată că instanța de apel, a cercetat toate probele prezentate și le-a apreciat din punct de vedere al pertinentei, concludenței și utilității acestora și care în ansamblul lor, au confirmat corectitudinea condamnării inculpatului pentru săvârșirea infracțiunii imputate de către organul de urmărire penală.

Criticile recurentului referitor la faptul precum că, instanța de apel în hotărârea sa nu a dat o apreciere cuvenită declarațiilor martorilor Dumbrăveanu D., Balan B., Banaru V., Strună F. sânt neîntemeiate, deoarece din cuprinsul acestei hotărâri, Colegiul constată că, declarațiile martorilor Dumbrăveanu D., Balan B., Banaru V. și Strună F., au fost just apreciate, ele coroborând cu restul probelor prezentate instanței de judecată cum ar fi: denunțul lui Rusu Mihail (f.d. 5 vol. 1); procesul-verbal de cercetare la fața locului (f.d. 9-10, 15-18 vol. 1); procesul-verbal de examinare a obiectului (f.d. 11 vol. 1); legitimația de serviciu a lui Rusu Mihail (f.d. 21 vol. 1); declarațiile inculpatului Damaschin S. date organului de urmărire penală, cât și la judecarea cauzei de către instanțele de judecată, unde a recunoscut că a transmis bani în valoare de 300 lei;

Referitor la argumentul recurentului precum că banii achitați erau destinați pentru careva eventuale cheltuieli, Colegiul îl apreciază ca declarativ și ca o poziție a părții apărării pentru a se eschiva de la răspunderea penală a inculpatului, fără a specifica clar ce fel de cheltuieli eventuale și justificarea lor.

Totodată Colegiul penal menționează că argumentul cu referire la faptul, că mașina stopată de poliție nu avea pasageri nu are careva relevanță la învinuirea adusă inculpatului deoarece obiectul material sau imaterial al acestei infracțiuni îl reprezintă remunerația ilicită, exprimându-se în bunuri, servicii, privilegii, avantaje, oferte sau promisiuni sub orice formă ce nu i se cuvin persoanei publice.

Prin urmare, argumentele invocate de recurent privitor la prezența temeiului pentru recurs prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, Colegiul consideră că, nu sânt întemeiate și suficiente pentru desființarea hotărârii instanței de apel.

Cu referire la temeiul pentru recurs invocat de autor - *faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită*, specificat la pct. 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, instanța de recurs menționează, că pentru a verifica incidența temeiului dat, trebuie să se țină cont de fapta săvârșită și cum aceasta a fost stabilită de către instanța de apel, și dacă această faptă a fost încadrată în norma penală corectă, iar dacă fapta s-a încadrat într-o altă normă penală, rezultă că acesteia i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Prin urmare, instanța de recurs este în drept să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, doar atunci când se constată comiterea unei erori de drept, ținându-se seama și de starea de fapt deja constatată prin hotărârea judecătorească definitivă.

Așadar, Colegiul menționează că potrivit materialelor cauzei organul de urmărire penală, a sesizat instanța de judecată prin rechizitoriu, în care inculpatului, i-a fost încredințat săvârșirea infracțiunii, prevăzută de art. 325 alin. (1) Cod penal, fapt pentru care a și fost condamnat de către instanța de apel.

În viziunea instanței de recurs, nici acest temei pentru recurs nu este incident cazului de casare a hotărârii instanței de apel, deoarece analizând lucrările dosarului rezultă, că instanța de apel, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, au examinat complet și obiectiv probele administrate, în speța dată, verificându-le sub toate aspectele din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Totodată, soluția adoptată de către instanța de apel, Colegiul penal consideră, că este pe deplin confirmată prin ansamblul de probe expus și analizat în hotărârea contestată, ce confirmă vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate, fiind corect încadrată în baza art. 325 alin. (1) Cod penal.

Reieșind însă din textul recursului, Colegiul atestă, că apărătorul la argumentarea temeiului pentru recurs prevăzut la pct. 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, nu invocă nici un argument concret ce ar indica la o careva eroare de drept, expunându-și doar cu modalitatea de apreciere a probelor, ce nu

constituie temei pentru recurs, reieșind din dispozițiile art. 427 Cod de procedură penală, invocând acest temei doar formal.

În viziunea, instanței de recurs, în prezenta speță nu și-a găsit confirmarea nici temeiul pentru casare invocat de către apărătorul Cojocari I. și prevăzut la pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, în ce privește individualizarea pedepsei stabilite inculpatului.

La acest capitol, Colegiul consideră, că în cazul supus examinării nu persistă temeiul de recurs invocat, iar pedeapsa stabilită de către instanța de apel este în limitele legii, fiind luate în considerație criteriile generale de individualizare prevăzute la art. 75 Cod penal, nefiind constatate careva încălcări ale drepturilor inculpatului, căruia i-a fost stabilită o pedeapsă echitabilă, iar termenul pedepsei stabilite va duce la corectarea și reeducarea acestuia, luând în considerație scopul pedepsei penale prevăzut în art. 61 Cod penal.

La fel din hotărârea instanței de apel, Colegiul atestă că, s-a ținut cont de clasificarea infracțiunii săvârșite de inculpat ca fiind una gravă, de motivul acesteia, caracterul prejudiciabil și pericolul pentru societate, personalitatea inculpatului, care anterior nu a fost judecat, precum și de circumstanțele cauzei. Astfel, instanța de recurs consideră justă hotărârea instanței de apel de a stabili inculpatului Damaschin S. pedeapsa cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

Din considerentele enunțate, Colegiul penal, statuează că pedeapsa individualizată de instanța de apel, răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut de art. 61 alin. (2) Cod penal, restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

În temeiul celor expuse, Colegiul penal conchide că, în cauza dată nu au fost admise erorile de drept la care face referire recurentul și nu sânt temeiuri de a interveni în sensul casării soluției adoptate de către instanța de apel, fiindcă această instanță just a calificat acțiunile inculpatului și i-a stabilit o pedeapsă individualizată corect. Astfel, se concluzionează inadmisibilitatea recursului ordinar declarat în prezenta cauză, deoarece acesta este vădit neîntemeiat.

11. În conformitate cu art. 432 alin. (1)-(2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Cojocari Ion în numele inculpatului Damaschin Serghei, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 15 aprilie 2015, în cauza penală privindu-l pe **Damaschin Serghei Mihail**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia pronunțată integral la data de 28 octombrie 2015.

Președinte
Judecător
Judecător

Gordilă Nicolae
Covalenco Elena
Bejenaru Iurie